

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 36. Alexandri III. obitus. Lucius III. Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XII. *lino Episcopo Tolosano præsentibus. Sed*
 A. C. 1181. *Catholicis recedentibus miserrimi homi-*
num ad vomitum, ut canes, redeunt.

Nempe ideo Hæresim abjurabant, ut vim militarem a suis cervicibus amolirentur. Henricus Legatus Capitulo generali Cisterciensium præfuit, & anno sequente Romam repetiit, ubi alium in Petri Cathedra sedentem Pontificem habuit.

§. XXXVI.

Alexandri III. obitus. Lucius III. Papa.

Pagi. an.
 1181.
Rob. de
monte. 1181.

Quippe Alexander III. Papa, postquam Sacram Sedem annos prope viginti duos tenuisset, hoc anno millesimo centesimo

Schrift hat können vergraben und unbekannt seyn, und keine sichtbare Anhänger durch viele Jahrhunderte haben. Nein, Herr Mosheim, diese Antwort kann mit den Worten Christi in der Schrift, die ich schon öfter angeführet, und vielen andern Stellen, einmahl nicht vereinbahret werden. Ja nicht nur allein eine geraume Zeit, wie Mosheim gestehet, sondern zu gar keiner Zeit bis auf den Luther kann ein Protestant erweisen, daß jemal eine sichtbare Gemeinde, welche der römischen Kirche widersprochen, entstanden wäre, die nicht von der ganzen Christenheit als ketzerisch sey erkläret, und gehalten worden.

tesimo octogesimo primo, die trigesima Sæcul. XII.
 Augusti, apud civitatem Castelli, in Fe- A C. 1181.
 sto SS. Felicis & Adauæti, hominem ex-
 uit, atque Romæ in Ecclesia Lateranensi
 sepultus est (*). Non alius Summorum
 Pontificum Alexandro magis literatus
 ab annis centum sedisse dicebatur, sive
 eruditio ejus in SS. Scripturis sive Decre-
 torum, Canonum, ac Legum Romana-
 rum scientia spectaretur. Unde quæ-
 stiones non nullas difficiles solvit.

Præter Constitutiones, a nobis me- Alex. ep. 58.
 moratas, occurrit aliqua, anno superio- ex Long.
 re ad Casimirum Ducem Poloniæ data,
 qua Alexander, ab isto Principe roga-
 tus, Constitutionem ejus, ex consilio
 Archiepiscopi, Episcoporum & Optima-
 tum Poloniæ ad reprimendos complu-
 res abusus, inprimis vero, ne bona de-
 cedentium Episcoporum arario Princi-
 pis addicerentur, conditam, confirma-
 vit. Notari hic meretur, quod Princeps
 suprema potestate gaudens Leges suas
 a Papa confirmari voluerit.

H 5

Post

(*) Alexandro III. Pontifici maximo Epi-
 taphium positum fuisse tradidit Antonius Pagi
 ad hunc annum in hæc verba:

Hunc Festis auxere suis Felix & Adau-
 ctus,

Cum quibus est Felix factus adauctus
 eis.

Sæcul. XII.

A.C. 1181.

Guil. Tyr.

XXII. c. 7.

*Chro. Vo-**sien. p. 327.**v. Pagi 1181**n. 5. & 1185.*

13.

Rob. de Mon.
*an. 1181.**Steph. Tor-*
nac. ep. 75.
al. 91.

Post Alexandri III. mortem Sacra Sedes una tantum die vacavit; nam Feria III. die prima Septembris anno millesimo centesimo octogesimo primo Papa electus est Humbaldus seu Ubaldu, Episcopus Ostiensis, vir ætate gravis, literis mediocriter tinctus, sed exploratæ in rebus gerendis industriæ. Tunc primo vim obtinuit Concilii Lateranensis Decretum, quod duas tertias ad legitimam Papæ electionem præscribebat, & Cardinales soli, populo ceterisque Clericis exclusis, suffragia dederunt. Ubaldu Velletris, Dominica sequente, die sexta illius mensis coronatus est & insignitus a Theodino Episcopo Portuensi atque ab Archipresbytero Ostiensi, & Lucius tertius salutatus. Ortus erat Lucæ in Tuscia, & Sacram Sedem annis quatuor tenuit. Cum Joannes ad *albas manus*, Episcopus Pictaviensis, tunc electus Archiepiscopus Narbonensis, Romanam venisset, ut electionem confirmari peteret, Lucius Papa, Archiepiscopatu Lugdunensi eidem collato, Legatum suum in Francia creavit, anno millesimo centesimo octogesimo primo, utpote virum eximia scientia præditum. Hanc igitur translationem Joanni gratulatus est Stephanus, tunc Abbas S. Genovevæ Parisiis, data Epistola, in qua ait: *Vidi nuper in transitu, cum Dominus Rex*

Rex Tolosam me mitteret, semirutos Ec-
clesiarum muros, ambusta sacrorum ædi-
ficiorum loca, fundamenta effossa, & ubi
fuerant habitacula hominum, inculta do-
micilia bestiarum. Expavi, fateor, cum
ea ad loca te invitari audivi, in qui-
bus etsi contingeret te præesse, non ta-
men prodesse posses. Sed tandem gavi-
sus sum, cum audivi, quod Lugdunum te
vocaret. Ceterum illa calamitas in Pro-
vincia Narbonensi ab Albigenum & Co-
tarellorum furore proficiscebatur.

Sæcul. XII.
A.C. 1181.

Rogero Archiepiscopo Eboracensi, Rog. Hoved.
& Alexandro Papa vita functis, Guiliel- p. 615.
mus Rex Scotiæ, Nunciis Romam mis-
sis, a Lucio Papa obtinuit, ut ipse ab-
solveretur, & Interdictum, cui Regnum
suum subiacebat, tolleretur, Bulla Vel-
letris die decima septima Martii data.
Quod vero ad causam Joannis Episcopi
S. Andreae pertinet, eam Papa a Rolan-
do, electo Episcopo Dolensi, quem cum
Legati potestate in Scotiam misit, discu-
ti iussit.

S. Laurentio Dublinensi vita functo,
Rex Angliæ bona Archiepiscopatus in-
vaserat, tumque Joanni Cumino Cleri-
co suo, olim S. Thomæ Cantuariensis pag. 611.
hosti infensissimo, hanc Ecclesiam con-
tulerat. Quem Romam profectum illo
tempore, quo Legati Scotiæ advene-
rant, Lucius Papa Veletris Sabbato ante
Passio-

sæcul. XII. Passionem die decima tertia Martii anno millesimo centesimo octogesimo secundo Presbyterum, & Dominica Palmarum die vigesima prima ejusdem mensis Archiepiscopum Dublinensem ordinavit. Legatus vero Rolandus, ubi in Scotiam pervenit, pacem inter Regem & Joannem Episcopum S. Andreae reducere diu conatus, litus aruit.

§. XXXVII.

Causa Ecclesiæ Dolensis in Britannia.

Rob. de Monte an. 1177. Sup. lib. LXIX. §. 5. Lobineau hist. Beret. lib. VI. n. 43. Rolandus ad Festum S. Martini, anno millesimo centesimo septuagesimo septimo, a Canonicis Dolensibus in Britannia in Episcopum hujus Ecclesiæ, quæ jus Metropoliticum sibi competere jam diu contendebat, electus fuerat. Quamvis enim Lucius II. Papa sententiam Archiepiscopo Turonensi definite faventem tulisset, licentiam tamen utendi Pallio Godefrido Episcopo Dolensi concesserat; unde Ecclesiæ suæ Jurisdictionem Metropolitica[m] assertam affirmabat, saltem in duos Episcopos Trecoriensem & Briocensem, & Godefridi successores idem jus sibi esse existimabant. Erat Rolandus antea Decanus Abrincensis, vir pius & doctus, cujus electioni Episcopi duo, Henricus Bajo-